

Pleidooi RvS bezwaar gaswinning 17042019

Zeer geachte Raad,

Hier zitten we. Om een besluit te nemen over een gasjaar, dat grotendeels voorbij is. Waarbij het grootste gevaar, een strenge winter, al voorbij is.

Overheidsfalen van on-Nederlandse proporties. Op 2 november 2017 kwalificeerde minister Wiebes de situatie in het Groningse gasgebied aldus. Hij had dat goed gezien. Maar het falen is niet de basis van het probleem. Om het probleem op te lossen moet eerst de oorzaak van het probleem worden weggenomen.

Als gevolg van de gaswinning vinden er in Groningen bodembewegingen plaats, aardbevingen, bodemdaling, grondwaterpeilwisselingen, liquifactie, golfbewegingen en meer. De gaswinning heeft een monster geschapen. Een ontoerekeningsvatbaar monster, drie kilometer onder de grond. Onberekenbaar.

Na Huizinge in 2012 gaf minister Kamp aan, dat de gaswinning op drie pijlers zou gaan berusten: Afbouw van de winning, herstel van schade en versterking van gebouwen met verhoogd risico en als derde herstel van de regio op gebied van economie en leefbaarheid.

Het eerste, wat minister Kamp vervolgens deed, was de gaswinning tot een meedogenloze hoogte opjagen. Daarna kon hij met gerust hart wat minderen tot de door het gasgebouw gewenste niveau. Maar het beest onder de grond was wakker en blijft groeien.

In de vijfjarenprognose van 2015 van Gasunie Transportservice is voor 2019 een bandbreedte voor de gewenste winningshoeveelheid aangegeven tussen de 19 en 30 miljard kuub. Vandaag zitten wij hier voor een niveau van 19,6 miljard kuub. Ondanks alle mooie woorden binnen de al in 2015 aangegeven bandbreedte.

Ook is in 2015 al aangegeven, dat er na 2020 een sterk verminderde vraag naar Groningengas zou komen, zeker vanuit het buitenland. Ook hier zijn de mooie woorden van de minister richting Groningen niet vanwege de veiligheid, of de zorgen om Groningen, maar vanwege economische realiteit. Er wordt geen kuub minder gewonnen dan reeds in 2015 vastgesteld.

Door de te grote winning groeit het monster onder onze voeten alleen maar. Onberekenbaar. Jaren terug heeft de Tweede Kamer de minister opdracht gegeven tot het installeren van Tiltmeters. Nooit gebeurd. Het registratiesysteem en de meters van het KNMI falen. TUDelft heeft geen fundamenteel onderzoek gedaan naar de bodembewegingen, geen studies van effecten van aardbevingen in relatie met slappe grond en klei.

De tweede pijler? Schadeherstel en versterking? U leest de kranten en u hoort, ook hier, hoe dat bijzonder slecht geregeld wordt. Het overheidsfalen van on-Nederlandse proporties heeft geleid tot een bureaucratisch doolhof van Kafkaïaanse proporties. Nog altijd een stukje meer aan schadegevallen. De versterking? Het tempo in de afgelopen jaren ligt op 100

woningen per jaar. En ondanks de toezeggingen van de Minister gaat dat niet echt omhoog dit jaar. Het schiet niet op. Meer dan 10.000 Groningers kampen met psychische klachten.

Een hele provincie wordt misbruikt. Een grommend, ontoerekeningsvatbaar, onberekenbaar monster onder de grond opgesloten, wachtend op een kans om uit te breken.

En wat doen we hier? We beraden ons er over, hoever we het monster nog laten groeien, nog extra prikkelen, opgesloten houden. Er wordt wat met dossiers geschoven, er wordt met verantwoordelijkheden geschoven, wat toezeggingen en beloftes links en rechts, een kalmeringspilletje voor het monster.

Het monster, dat is de winning, de bron van de ellende. De hel is de afhandeling van deze ellende. Maar de hel is een stuk overzichtelijker, dragelijker, zonder dit onberekenbare monster. Stop de gaswinning. Stop hem nu! Begin bij de bron. Geef Groningen vooruitzicht. Hoop. Stop de winning. Wijs het bestemmingsbesluit af.

Dank u